

BECH-BRUUN

Arbejdsmarkedsudvalget
AMU alm. del - Bilag 77
Offentligt

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

Bjarke Vejby

J.nr. 03/372-0001 BVE/bmm/jw

T +45 72 27 33 94

bve@bechbruun.com

13. november 2006

Bebudet sagsanlæg vedrørende Arbejdsmarkedets Ankenævns afgørelser i forbindelse med klager over fradrag for feriepenge i efterlønnen

Som advokat for AK-Samvirke skal jeg hermed rette henvendelse til Beskæftigelsesministeriet i anledning af den af Ministeriet i pressemeddelelse af 25. oktober 2006 bebudede retssag mod Arbejdsmarkedets Ankenævn.

I pressemeddelelsen har Beskæftigelsesministeriet meddelt, at der vil blive anlagt sag mod Arbejdsmarkedets Ankenævn for at få prøvet ankenævnets afgørelser om a-kassernes vejledningspligt i forbindelse med reglerne om fradrag i efterlønnen i forbindelse med ferieafholdelse.

I september 2006 traf Arbejdsmarkedets Ankenævn afgørelse i to sager, hvor efterlønsmodtagerne havde klaget over, at de havde fået foretaget fradrag for udbetalte feriepenge i deres efterløn, uden at efterlønsmodtagerne var blevet vejledt om mulighederne for at undlade at holde ferie og dermed undgå fradraget.

Efterfølgende har Arbejdsmarkedets Ankenævn truffet tilsvarende afgørelser i 10 - 12 yderligere sager.

Det fremgår af Beskæftigelsesministeriets pressemeddelelse, at der er to grunde til, at beskæftigelsesministeren vil have ankenævnets afgørelse om a-kassernes vejledningspligt prøvet ved domstolene. Som begrundelse for at anlægge sag mod Arbejdsmarkedets Ankenævn angiver Beskæftigelsesministeriet først og fremmest, at det er Ministeriets vurdering, at Arbejdsmarkedets Ankenævn har truffet en forkert afgørelse. Herudover begrundes det kommende sagsanlæg med, at Ministeriet frygter, at ankenævnets afgørelser kan få afsmittende virkning på andre forvaltningsområder.

Beskæftigelsesministerens bebudede sagsanlæg har naturligvis stor interesse og betydning for AK-Samvirke og medlemmerne.

For så vidt angår de økonomiske forpligtelser for min klients medlemmer, anføres følgende i pressemeddelelsen:

BECH-BRUUN

"Hvis vi (Beskæftigelsesministeriet) vinder sagen, så er kasserne frikendt for at skulle have vejledt, selv om medlemmet ikke havde bedt om det. Dernæst slipper kasserne for at kompensere medlemmerne for ikke at have fået fradrag. Og taber vi sagen, er jeg indstillet på at betale refusion til a-kasserne i de sager, hvor der ikke er bedt om vejledning. Vi har jo selv haft den samme opfattelse som kasserne, og jeg synes derfor ikke, det er rimeligt, hvis de skal bære fejlen alene.

Men det vil også være sådan, at det er a-kassen, der skal betale i de sager, hvor medlemmet har bedt om vejledning og er blevet vejledt forkert – ligesom det altid gælder. Det synes jeg kun er rimeligt, slutter Claus Hjort Frederiksen."

Ministerens pressemeddelelse af 25. oktober 2006 har ført til, at min klient dels har overvejet situationen vedrørende de økonomiske forpligtelser, hvis Arbejdsmarkedets Ankenævns afgørelser står ved magt, dels den videre salgsbehandling i verserende sager.

Disse to spørgsmål er baggrunden for denne henvendelse.

A-kassernes krav på refusion fra staten

For det tilfælde at staten taber retssagen mod Arbejdsmarkedets Ankenævn, således at alle efterlønsmodtagere, som i det relevante tidsrum har fået foretaget fradrag for ferieafholdelse, i stedet har krav på efterbetaling af efterløn, har Beskæftigelsesministeriet i pressemeddelelsen angivet, at a-kasserne vil få refusion fra staten for efterbetalingen, medmindre medlemmet i den konkrete situation har bedt a-kassen om rådgivning om ferieafholdelse, og a-kassen i denne forbindelse har rådgivet medlemmet forkert.

Det er min vurdering, at a-kasserne også har krav på refusion i de sager, hvor medlemmer har bedt a-kassen om rådgivning vedrørende spørgsmål i relation til ferie. Den af a-kasserne i perioden ydede rådgivning har i disse tilfælde været i overensstemmelse med a-kassernes praksis siden 1979. A-kassernes rådgivning har derudover været i overensstemmelse med ministeriets og direktoratets opfattelse af, hvordan situationen vedrørende ferie og efterløn skulle håndteres, idet såvel ministeriet som direktoratet har været af den opfattelse, at det ikke var meningen med ferielovsændringen, at adgang til "dobbeltforsørgelse" blev etableret.

Det fremgår direkte af pressemeddelelsen, at tilsagn om at kasserne modtager refusion i de sager, hvor der ikke er ydet rådgivning (hvis retssagen tabes), er baseret på det forhold, at Ministeriet har "samme opfattelse som kasserne".

Det forhold, at Beskæftigelsesministeriet har "samme opfattelse som kasserne", forstår jeg således, at Ministeriet grundlæggende har haft den samme opfattelse som a-kasserne – uanset om medlemmet bad om vejledning eller ej.

BECH-BRUUN

Under henvisning til ovennævnte skal vi venligst bede Beskæftigelsesministeriet om at bekræfte, at det i pressemeddelelsen af 25. oktober 2006 meddelte refusionstilsagn udstrækkes til også at angå de sager, hvor a-kasserne kan anses at have rådgivet forkert (hvilket vil være tilfældet, hvis domstolene stadfæster Arbejdsmarkedets Ankenævns afgørelser).

Det forekommer uhensigtsmæssigt og urimeligt, hvis Beskæftigelsesministeriet i refusionsmæssig sammenhæng anlægger en sondring mellem sager, hvor a-kasserne ikke er blevet bedt om vejledning, og sager hvor a-kasserne er blevet bedt om vejledning. Sondringen forekommer irrelevant, da det grundlæggende set må lægges til grund, at a-kasserne har administreret efterlønsordningen (og herunder fradrag i forbindelse med ferieafholdelse) helt og holdent i overensstemmelse med gældende praksis og helt og holdent i overensstemmelse med Arbejdsdirektoratets opfattelse af, hvordan ordningen skulle administreres.

Under henvisning til Arbejdsdirektoratets vejledningsforpligtelse overfor a-kasserne, er det vores vurdering, at det kan diskuteres, om Arbejdsdirektoratet har levet op til denne vejledningsforpligtelse vedrørende en eventuel forpligtelse til at vejlede om valgmuligheder vedrørende udbetaling af feriepenge, herunder muligheden for at undgå at holde ferie og dermed undgå fradrag i efterlønnen. Dette spørgsmål kan det naturligvis blive nødvendigt at undersøge nærmere, hvis ikke Beskæftigelsesministeriet vil give samtykke til at yde a-kasserne refusion for alle eventuelle efterbetalinger af efterløn i de her omhandlede situationer.

Den videre sagsbehandling

Af Arbejdsdirektoratets rundskrivelse nr. 52/06 af 3. september 2006 fremgår, at a-kasserne ikke har hjemmel til at træffe afgørelse om realudligning. Det fremgår endvidere, at direktoratet har ca. 1.200 uafsluttede sager vedrørende fradragsproblemstillingen, og at der efter ankenævnets afgørelse skal ske vejledning af hvert enkelt medlem om, hvilket valg (ferie eller ej) medlemmet ønsker at foretage.

Det føjes til, at Arbejdsdirektoratet vil træffe afgørelse om realudligning vedrørende personer, der har en klagesag i direktoratet. Dernæst vil direktoratet sende afgørelsen til medlemmet og til a-kassen, som skal vejlede det enkelte medlem om de valgmuligheder, som ankenævnets afgørelse giver grundlag for. Hvis medlemmet vælger at få efterbetalt efterløn som følge af direktoratets afgørelse, skal a-kassen opgøre beløbets størrelse og foretage udbetaling til medlemmet. Direktoratet skal orientere om sagens endelige udfald samt om opgørelsen af efterbetalingsbeløbet med eventuelle renter.

Vedrørende sager, som ikke verserer i direktoratet, anfører direktoratet, at a-kasserne skal foretage den vejledning, som ankenævnet har beskrevet, inden sagen eventuelt sendes til direktoratet. A-kassen skal oplyse direktoratet om, hvilket valg medlemmet har truffet, og opgøre beløbet med tillæg af eventuelle renter, inden sagen sendes til direktoratet. Herefter træffer direktoratet afgørelse om realudligning.

BECH-BRUUN

Som følge af direktoratets nævnte rundskrivelse og under henvisning til det klare udgangspunkt, at indbringelse af forvaltningsafgørelser for domstolene ikke har opsættende virkning, går jeg ud fra, at Ministeriet kan tiltræde, at a-kasserne skal efterleve de retningslinjer, som Arbejdsdirektoratet har udstukket i nævnte rundskrivelse. Jeg kan føje til, at den manglende adgang til opsættende virkning ved sagsanlæg er stadfæstet i grundloven, jf. § 63. stk. 1, som har følgende indhold:

"Domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Den, der vil rejse sådant spørgsmål, kan dog ikke ved at bringe sagen for domstolene unddrage sig fra foreløbig at efterkomme øvrighedens befaling."

Endvidere lægger jeg til grund, at a-kasserne vil modtage refusion for samtlige foretagne efterbetalinger, uanset om der er tale om sager, hvor a-kasserne har ydet vejledning eller ej, og uanset om medlemmerne har bedt om vejledning eller ej.

Jeg ser frem til et hurtigt svar fra ministeren.

Med venlig hilsen
Bech-Bruun

Lars Svenning Andersen

vi

Bjarke Vejby

